

# **LIBER CL**

## **150-es könyv**

### **De Lege Libellum**

#### **L-n-L-n-L-n-L-n-L**

Ez a levél először a „The Equinox III(1)(Detroit: Universal, 1919)”-ban jelent meg.

Az idézetek a Liber Legis-ből vannak--A Törvény könyve.--H.B.

#### **Előszó - A TÖRVÉNY**

**I - A SZABADSÁGRÓL**

**II - A SZERELEMÉRŐL**

**III - AZ ÉLETRŐL**

**IV - A FÉNYRŐL**

#### **Előszó**

#### **A TÖRVÉNY**

*Tégy amit akarsz lesz a Törvény egésze.*

IGAZSÁGOSSÁGGAL A SZÍVEDBEN jöjj és hallgass: mert ÉN, TO MEGA THERION, átadtam a Törvényt mindenkinek, aki szentnek tartja magát. Én vagyok az és nem más, aki a teljes szabadságokat akarta és az emelkedést ti bennetek teljes Tudássá és Hatalommá.

Lássátok! Isten Királysága bennetek van, pont, ahogy a nap örökké a mennyekben áll mind éjféltkor és mind délben. Nem kel fel: nem nyugszik le. Csak a föld árnyéka és az arca előtti felhők takarják el őt.

Hadd soroljam fel eme Törvénynek misztériumait, ahogy megismertem különböző helyeken, hegyeken és sivatagokban, de ugyanúgy hatalmas városokban is, és amit most a ti kényelmetek és bátorságotok miatt teszek. Legyen mind a tiétek.

Tudjátok először, hogy a Törvényből kiáramlik annak négy Sugara vagy Megtestesülése: ha a Törvény van a lényetek középpontjában, meg kell tölteniük titeket a titkos jóságukkal. Ezek pedig a Fény, Élet, Szerelem és Szabadság.

Fénnyel nézzetek magatokra és lássatok 'Minden Dolgot' ami Igazából 'Egy Dolog' csupán, minek neve 'Semmi' egy olyan okból kifolyólag, ami később lesz számotokra kinyilatkoztatva. A Fény szubsztanciája az Élet, mert a Lét és Energia nélkül semmi lenne. Az

Élettel ezért magatokat örökkévalóvá és megronthatatlanná tettétek, napként sugároztok, önteremtőek és ön-segítők vagytok, mind egyedüli középpontjai az Univerzumnak.

Most Fényvel láttátok, Szerellemmel éreztétek. A tiszta Tudásnak és tiszta Szerelemnek létezik egy-egy eksztázisa. Ez az a Szerelem, ami összefogja mindazt, ami különbözik, azért, hogy Fényben Egységként lehessen őket szemlélni. Tudjátok, hogy az Univerzum soha nem pihen, de extrém mozgásban van, aminek az összessége a nyugalmi helyzet. És annak megértése, hogy a Stabilitás az Változás, a Változás az Stabilitás, hogy a Létezés a „Valamivé Válni” és „Válni Valamivé” a kulcs a Törvény Arany Palotájába.

Végül pedig a Szabadság az az Erő, amivel a haladásotokat irányítjátok az Akaratotok szerint. Mivel az Univerzum határtalan, ti szabadon részleteket vehetitek az örömből, ahogy akarjátok, látva azt, hogy a lét sokfélesége úgyszintén végtelen. Ez még továbbá a Törvény Gyönyöre is, mert nincs két azonos csillag; és azt is meg kell értenetek, hogy ez a Sokféleség maga az Egység, és a nélkül az Egység nem lehetne. Ez egy nagyon erős érvelés az Ésszerűség ellen: meg kell értenetek, hogy amikor felülemelkedtek az ésszerűségen, ami nem más, mint az Elme manipulációja, eljuttok a tiszta Tudáshoz, az igazság közvetlen észlelése által.

Tudjátok meg azt is, hogy a Törvény eme négy megtestesülése minden ösvényen felizzik, nem csak az Univerzum azon Sugárútjain használjátok majd, ahol én ezeket megírtam, hanem a mindennapi életek mellékösvényein is.

*Szerelem a törvény, szerelem az akarat alatt.*

## I

### A SZABADSÁGRÓL

A SZABADSÁGRÓL fogok nektek először írni, hiszen hiába cselekedhettek szabadon, képtelenek vagytok cselekedni. Gyakorolni kell a Törvény mind a négy ajándékát bizonyos fokon, látva, hogy ez a négy egy. De az Aspiráns számára, ki a Mester elé jó, az első dolog, ami szükséges, az a szabadság.

Minden megkötés legnagyobbika a tudatlanság. Hogy lehetne az ember szabad a cselekvésben, ha nem ismeri mire hivatott? Ezért legelőször fel kell fedezned, hogy melyik csillag vagy a csillagok közül, a viszonyodat a többi csillaghoz, és az azonosságodat az Egésszel.

A szent könyveinkben ennek a felfedezésnek különböző módszerei vannak megadva, ezeket mindenkinek önállóan kell véghezvinni, elérve az abszolút meggyőződést közvetlen tapasztalat által, nem csupán érvelés és nem a valószínű latolgatásával. És így mindenkinek el kell jutnia a saját véges akaratának ismeretéhez, ahol az egyik költő, a másik próféta, harmadik a vas munkása, amaz pedig szajha. De mindegyik ismerje meg a végtelen Akaratát,

azon végzetét, hogy véghezvigye a Nagy Művet, az Igaz Énjének realizációját. Ezen Akaratról had beszéljek tisztán mindenki számára, mert ez mindenkinek osztályrésze.

Értsétek meg, hogy van bennetek egy bizonyos elégedetlenség. Analizáljátok megfelelően annak természetét: ennek minden esetben egy konklúzió a végeredménye. A baj forrása, két dologban való hit: az Én és a Nem-Én, és a köztük zajló konfliktus. Ez az Akarat korlátozása is. Az, aki beteg, konfliktusban áll a saját testével: az aki szegény, hadilábon áll a társadalommal: és így tovább. Végezetül, ennek következtében a probléma az, hogy miképpen pusztítsuk el a dualitás ezen érzékelését, hogy elérjük az Egység megértését.

Most tételezzük fel, hogy eljöttél a Mesterhez és ő tudomásodra adta ennek elérésének az Útját. Mi akadályoz? Ó-jaj! még messzebb a Szabadság.

Értsd ezt tisztán: hogyha biztos vagy az Akarattal és a céljaiddal kapcsolatban, akkor minden gondolat és tett, ami ellenkezik azon célokkal, egyszersmind ellenkezik az Akarattal.

Ezért ha a Mester téged Szent Engedelmisségre Esket, az engedelmisség nem az Akarat feladása, hanem beteljesítése.

Lásd, mi akadályoz téged? Akár kívülről, akár belülről, vagy mindkét helyről. Az erős elmével rendelkező keresőnek elég könnyű a sarkára állnia a közösség véleményével szemben vagy elszakítani a szívét rajongásának tárgyaitól, de egy bizonyos értelemben mindig marad benne elég oda nem illő hajlam, mint például a szokás hatalma, amit úgyszintén meg kell hódítania.

A legszentebb könyvünkben ez van írva: „nincs jogod, csak hogy akaratod tedd. Tedd azt, és senki nem mond nemet.” Írd bele szívedbe és elmédbe, mert ez a kulcsa az egész tárgynak.

Itt pedig maga a Természet legyen a hitszónokod, mert az erő kifejtés és mozgás minden jelenségében ezt az igazságot hirdeti. Ha olyan kicsi dologról legyen szó, mint egy szöveget beverni a deszkába, halld ezt a leckét. A szögednek keménynek, simának, hegyes végűnek kell lennie, különben nem fog fűgén az akarat irányába mozogni. Képzeld el egy szöveget gyújtósnak való szálfából, melynek hús hegye van – ez bizonyosan nem is szög többé. Pedig az emberiség közel egésze ilyen. Egy tucat különböző karrierre vágynak; és az erőt, ami voltaképpen elég lenne, hogy kiválóságot érjenek el egy dologban, a többi dologra pazarolják; mind nullák.

Itt pedig hadd tegyek egy nyílt vallomást, és pedig: még majdnem gyerekkoromban megfogadtam, hogy bevégezem a Nagy Művet, és a segítségemre siettek az egész Univerzum leghatalmasabb erői, hogy ahhoz tartsanak, hogy még maga a szokás is a helyes irányba kényszerítsen, de még egyelőre nem végeztem be az Akaratomat: nap, mint nap elfordulok a kiszögezett feladattól. Ingadozok. Botladozok. Lemaradok.

Legyen hát ez egy nagy vigasz mindannyiótoknak, hiszen ha még én is ennyire tökéletlen vagyok – és nagy szégyenre nem emeltem ki ezt a tökéletlenséget – ha én, a kiválasztott, még kudarcot vallok, akkor mennyire egyszerű nektek túlszárnyalnotok engem! Vagy, legyetek csak egyenlőek velem, de akkor is mekkora képesség a tiétek!

Legyetek jókedvűek, hiszen mind a kudarcaim és mind a sikereim a bátorságotok bizonyítéka számotokra.

Figyelmesen kutassátok magatokat, könyörgöm, analizáljátok a legbelsőbb gondolataitokat. Először el kell vetnetek az Akaratotok durva, nyilvánvaló gátjait: semmittevés, ostoba barátságok, felesleges foglalatosságok és élvezetek, de nem fogom felsorolni az Állapototok jól-létének összes összeesküvőjét.

Aztán jelöljétek ki a minimális napi időintervallumot, ami megnyugtatóan elegendő a természetes élethez, a maradék időt az Elérés Igaz Eszközeire fogjátok fordítani. És ezekben a szükségszerű órákban is a Nagy Műnek fogjátok magatokat szentelni, tudatosan kimondva ezen feladatok végzése közben, miszerint azért végzitek ezeket, hogy a testeteket és elméteket egészségben tartsátok és így helyesen alkalmazhatjátok azokat eme fenséges és egyedüli Tárgy irányában.

Nem fog soká tartani, mire rájöttök, hogy ez a fajta élet az igazi Szabadság. Az Akaratod felől zavart fogsz érezni, hogy milyenek ezek. Többé nem fognak kellemesnek és vonzónak feltűnni előtted, de mint megkötések, szégyenek. Amikor pedig eljutottál erre a pontra tudd, hogy átkeltél eme Ösvény Középső Kapuján. Egyesítetted az Akaratodat.

Még úgy is, ha az ember a színházban egy olyan előadáson ülne, ahol a darab kifárasztja, untatja őt, álmélkodást talál minden hibában: de ha elvárással van a darab irányába, minden hasonló hiba zavarja őt. Az ezek felé támasztott hozzáállása tehát jelzi a darabhoz való hozzáállását.

Elsőre a figyelem szokását nehéz elsajátítani, tarts ki, mert periódusonként hirtelen változást érsz el. Az ésszerűség meg fog majd támadni, mondván: hogyan lehet egy ilyen erős megkötés a Szabadság Útja?

Kitartás. Soha nem ismerted még a Szabadságot. Amikor a kísértésen felülkerekedsz, az Ésszerűség hangja elhallgattatott, akkor lesz a lelked hozzákötve megkötések nélkül a választott ösvényéhez és ez lesz az első alkalom, amikor igen nagy örömet fogod annak érezni, hogy Mesterévé váltál önmagadnak és ezért az Univerzumnak is.

Amikor ezt teljesen elérted, amikor biztonsággal ülsz majd a nyeregben, akkor majd talán élvezni fogod azokat a zavarokat, amik először tetszettek majd aztán bosszantottak téged. Többé ezt nem tudják majd megtenni, mert azok rabszolgáid és játékszereid lettek.

Amíg ezt a pontot el nem éred, nem vagy teljesen szabad. Ki kell ölnöd a vágyat és a félelmet. Mind ennek vége a hatalom, hogy saját természeted szerint élj, a nélkül a veszély nélkül, hogy bármelyik rész az egész kárára válna, legkevésbé sem fog foglalkoztatni, hogy bármi veszély ütné fel a fejét.

Az ostoba iszik és ezért részeg: a gyáva nem iszik, és reszket: a bölcs, bátor és szabad, a Legnagyobb Isten dicsőségére iszik.

Ez pedig ezek után a Szabadság Törvénye: te minden Szabadságot alanyi jogodnál fogva birtokolsz, de a Jogot Hatalommal kell megalapoznod: rengeteg csatában kell megnyerned a Szabadságodat magadnak. Szomorúság Jaj a gyermekeknek, akik abban a Szabadságban alszanak, amit apáik nyertek meg nekik!

„Nincs törvény a Tégy amit akarszon túl.” De fajunk legnagyobbjainak van csupán arra ereje és bátorsága, hogy engedelmeskedjen ennek.

Ó Ember! Figyeld magad! Milyen fájdalmak formáztak! Mily évek teltek a formálásodban! A földünk történelme belefónódott agyad legvelejébe! Ez mind a semmiért történt? Céltalan vagy? Arra születél hát, hogy egyél, szaporodj és meghalj? Ne gondoldd! Sok elemet egyesítesz magadban, korok munkájának vagy a gyümölcse, annak vagy formázva, ami vagy és nem másnak, valami kolosszális Vég céljából.

Szedd össze magad, aztán kutasdd és végezd el! Semmi nem elégíthet ki, csak a te isteni Akaratod, ami benned rejlik. Ezért aztán, fegyverbe! Nyerd meg a saját Szabadságodat önmagadnak! Sújt le keményen!

## II

### A SZERELEMÉRŐL

MEG VAN ÍRVA, hogy „Szerelem a törvény, szerelem az akarat alatt.” Ebben egy Arkánum van elrejtve, mert a görög nyelvben Agaphé, Szerelem, megegyező számértékkel rendelkezik a Thelemával, ami az Akarat. Ennek segítségével megérthetjük, hogy az univerzális Akarat olyan természettel rendelkezik, mint a Szerelem.

A Szerelem a Kettő Egyé válásának felgerjesztett eksztázisa. Ez a Magas Mágia egy Univerzális formulája. Most látjuk, hogy minden dolgok, amik a kettéosztottság bánatában élnek, miképpen lelik meg szükségszerűen az Egységben az orvosságukat.

Itt még a Természet is a megfigyelés tárgya azok számára, akik Bölcsességet keresnek az Ő mellkasán: midőn az ellentétes polaritású elemek egyesítésében van dicsősége a hőnek, fénynek, és az elektromosságnak. És így az emberiségben láthatjuk a költészet és minden génusz spirituális gyümölcsét, ami csupán egy állati gesztus magjából emelkedik ki; ilyen becsléseket tanítanak a Filozófiában. És itt nagyon észre kell venni, hogy a leghevesebb és legistenibb szenvedélyek azon emberek között léphetnek fel, akik egyáltalán nem harmonikus természetűek egymással.

De most szeretném ha tudnád, hogy a mi fajunk számára, az elménkben egyáltalán nem létezik ilyesfajta korlát, hogy egy ember Szerelembe eshessen egy élettelen tárggyal vagy gondolattal. Mert ő bármily bölcsen is tovább haladott a Meditáció Útján, úgy találja, minden dolog kivéve az Egy Tárgyat, ellenszenvese, még akkor is, ha olyan módon jelentek meg előtte, ahogy az Akarata lehetőleg óhajtotta. Ezért minden tárgyat meg kell ragadni az elmével és felhevíteni a Szerelem hétrétű kazánjában, mindaddig, amíg az eksztázis robbanásával egyesülnek és eltűnnek, hiszen, midőn tökéletlenek, teljesen elpusztulnak az Egység Tökéletességének teremtése közben, pont úgy, ahogy a Szerető és a Szeretett személyei egybeolvadnak, a Szerelem spirituális Aranyában, mely senkit sem különböztet meg, de mindent magában foglal.

Amidőn minden csillag csupán egy csillag, és bármely kettő összejövése is csak egy részleges gyönyör, a Szent Tudományunk és Művészetünk Aspiránsának folyton növekednie kell ezen módszer segítségével, a gondolatok asszimilálásával, hogy végül képes legyen egyetlen gondolattal felfogni az Univerzumot. Ezáltal talán majd ráveti magát önnön masszív erőszakának segítségével, hogy mindkettőt elpusztíthassa és így azzá az Egységgé váljon, amit úgy hívnak Semmi. Keressétek tehát mind folyamatosan önmagatok elragadtatásban való egyesítését minden egyes és ezért minden dologgal, ami van, az Egység legvégső szenvedélyével és vágyával. Ennek céljából elsősorban pedig olyan dolgokkal tegyétek meg, amik természetüknél fogva taszítóak. Midőn ami kellemes az könnyen és extázis nélkül asszimilálható: ez az undorító és iszonyatosnak a Szeretett-be való átalakítása, hogy az Önvaló a gyökeréig megrázkódjon a Szerelemben.

Így az emberi szerelemben is láthatjuk, hogy a középszerű férfiak jellegtelen nőkkel házasodnak. De a Történelem azt tanítja nekünk, hogy a világ legnagyobb mesterei mindig a legszennyesebb és a legszörnyűbb teremtéseket keresték maguk ágyastársának. Túllépve a nem és faj törvényein annak szükségében, hogy meghaladhassák a normalitást. Ez nem elégséges az ilyen természetűeknél, hogy gyönyört és szenvedélyt váltsanak ki: az imaginációt is minden tekintetben lángra kell lobbantani.

Nekünk, kik felszabadultunk az alapvető törvények alól, mit tegyünk, hogy kielégítsük Akaratunkat egészen az Egységig? Ne kisebb szeretőt, mint az Univerzum: nincs kéjhölgy ki

erősebben ölelne mint a Végtelen Tér: nincs oly szoros ölelés az éjben mi nem egy idős az Örökkévalósággal.

Vedd észre, hogy a Szerelem elég erős, hogy mindent Eksztázisban részesíthessen, ezért pedig a Szerelem hiánya a legnagyobb sóvárgás. Akit a Szerelemben akadályoznak, valóban szenved, de akinek nincs meg a szívében aktívan a szenvedély valamilyen tárgy irányába azt kimerítette a sóvárgás fájdalma. Ezt az állapotot misztikus fogalommal „Szárzságnak” hívjuk. Erre pedig, úgy hiszem nincs gyógymód, de az élet Szabálya itt a türelmes kitartás.

Egyébként ennek a Szárzságnak megvan az az erénye, hogy a lélek megtisztul azoktól a dolgoktól, amik megkérdőjelezik az Akaratot: amikor az aszály összességében tökéletes, bizonyos, hogy a Lélek semmilyen szempontból sem lehet kielégült, kivéve a Nagy Mű Bevégzése által. Ez, az erős lelkekben az Akarat serkentőjeként hat. Ez a Szomjúság Kemencéje, ami felperzsel mindent, ami tisztátalan bennünk.

Az Akarat minden cselekedetének megfelel egy részleges Szárzság és ahogy a Szerelem növekszik benned úgy, mint annak hiányának Gyötrelme. Legyen ez számodra vigasztalás a próba alatt! Minél vadabb a tehetetlenség gyötrelme, annál könnyebben és gyorsabban enyhül.

Itt egy módszer a Szerelemre a meditációban. Az Aspiráns először gyakorolja, majd fegyelmezze figyelmének egy pontra való fixálását bármire, amire csak szeretné, anélkül, hogy engedélyezné annak legapróbb elvándorlását.

Gyakorolja még a gondolatok analizálását is és tiltsa meg elméjének a természetes reakcióit azokra, legyen kellemes vagy kellemetlen, így pedig fixálja magát Egyszerűségben és Közönyösségben. Ezeket az érettségük idejében fogja elérni. Tudd meg, hogy minden dolog annak felfogásának módjával válik egyenlővé, midőn mindegyik egyszerű és közönyös: bármelyik megmarad az elmédben Akaratod szerint anélkül, hogy küzdenél érte vagy felkavarna, esetleg átformálódna valami más gondolattá. Mindegyik gondolat birtokolni fog egy a többivel azonos tulajdonságot: egyik sem közülük az Önvaló, helyette inkább mindegyik úgy kerül érzékelésre az Önvaló által, mint Valami Ellentétes az Önvalóval.

Amikor ez teljes és alapos, eljön az ideje, hogy a gyakorló ráirányítsa Akaratát a Szerelemre, így az egész tudata fókuszpontra lel azon az Egy Gondolaton. Először talán csak fix lesz az és halott, vagy gyenge tartású. Talán szárzsággá alakul vagy ellenszenvvé. De végül az Akaratnak a Szerelem irányába való tiszta állhatatosságában, maga a Szerelem fog feltörni, mint egy madár, mint egy láng, mint egy dal, és az egész Lélek a zene tüzes ösvényén fog szárnyalni a Megszállottság Végső Mennyországába.

Ebben a módszerben sok út van, néhányuk egyenes és egyszerű, mások titkosak és misztikusak, épp úgy, mint az emberi Szerelemnél, ahol az ember elsőre nem tett mást, mint egy térkép első tervrajzát: hiszen a Szerelem végtelen a sokféleségében, épp úgy akár a

csillagok. Ezen okból meghagyom nektek, hogy maga a Szerelem tanítson szívetekben, ha szolgáljátok őt igyekezettel, odaadással akár az elhagyatottságig.

Ne nehezteljétek rá és ne lepődjétek meg a furcsa csínyein, amiket majd játszik veletek: hiszen ő egy önféjú gyermek, és szeszélyes; bölcs, a mi hölgyünk, Aphrodité, az ő Édesanyjának fortélyáiban: az összes tréfája és kegyetlensége csupán csak fűszer az édes csemegén, amihez semmi sem fogható.

Örvendezz hát minden játékában, ne engedd el a lelkesedésedet miközben a csapásaitól izzol, még a Nevetést is a Szerelem ajzószerének használd, mint Rheim Borában levő buborékot és marást, mintha a Részezség Főpapjának lennének ajánlva.

Ideillik most, hogy írjak a Tisztaságról a Szerelemben. Ez a gyakorlattal semmilyen szempontból sem kapcsolódik: alapvető fontosságú, hogy semmilyen idegen elem nem léphet közbe. Ez a legkülönlegesebb vonatkozása a munka legelső és legalapvetőbb aspektusának az Aspiráns számára, amikor felépíti önmagát a természetes vonzalmain keresztül.

Tudd, hogy minden dolgok csupán az Egy Igazság maszkjai és szimbólumai és a természet mindig a magasabb rendű tökéletesség kihangsúlyozását szolgálja az alacsonyabb rendű tökéletesség fátyla alatt. Így tehát az emberi Szerelem minden Művészete és Mestersége hieroglifiként fog téged szolgálni, mert írva van, hogy ami fent van olyan, mint ami lent van, tehát ami lent van, olyan, mint ami fent van.

Ezért pontosítsuk, hogy gondos óvatossággal végezd a gyakorlást, nehogy bármily módon megbukj eme Tisztaságban. Hiszen minden gondolat a maga síkján teljes, és semmilyen más síkról nem hívunk le semmit, hogy bezavarjon vagy keveredjen, hiszen ez mind tisztátalanság lenne, minden tettek önmagában kell oly tökéletesnek lennie, hogy tükörként szolgálhasson a többi sík tökéletessége számára, és így részesülhet a Leghatalmasabb tiszta Fényéből. Úgyszintén, midőn minden tette, minden síkon a Szabadságban leledző Akarat tette, minden sík valójában egy: és így a legalacsonyabb kifejezése annak az Akaratnak, ugyanakkor kifejezése a legmagasabb Akaratnak, vagy az egyedüli igaz Akaratnak, ami már magában foglalja a Törvény elfogadását.

De azt is jól meg kell érteni, hogy nem szükséges semmilyen természetes tevékenységeket abbahagyni, mint a bizonyosan hamis emberek, lélekben kasztrált emberek, leginkább barom módjára tanítanak, sokak pusztulására. Mert mindenben az önmagához méltó tökéletesség van, és elutasítani a teljes működését és funkcióját bármely résznek, az torzulást és degenerációt eredményez az egészben. Cselekedj hát minden módon, de mindezen utakon fellépő hatásokat át kell transzformálni az Akarat egy útjára. És ez lehetséges, mert minden út a jelenlegi Igaz Egy Út. Az Univerzum önmagában Egy és Csak Egy, és a megjelenése Sokféleségként a kardinális illúzió, melyet a Szerelem célja, hogy szertefoszlasson.

A Szerelem elérésének két alapelve van: az egyik az uralás, a másik a behódolás. Ezeknek a természetét nehéz elmagyarázni, hiszen nagyon finom dolgok, és amúgy a Szerelem a legjobb



tanító az operációk alatt. De az azért elmondható, hogy a formula megválasztása automatikusan történik, mert ez a benned élő legbelsőbb Akarat munkája. Tehát ne akard tudatosan befolyásolni ezt a döntést, mert itt az igaz ösztön képtelen tévedni.

Most viszont befejezem további szavak nélkül: mert a Szent Könyveinkben rengeteg részlet le van írva a Szerelem tényleges gyakorlásáról. Azok a legjobbak és legigazabbak, amik a legfinomabban vannak megfogalmazva, képekbe és szimbólumokba ágyazva, legfőképpen Tragédiába és Komédiába, hiszen e dolgok egész természete ilyesféle, és az Élet maga sem más, mint a Szerelem virágának gyümölcse.

Ebből kifolyólag az Életről kell most neked írnom, látva, hogy a Szerelemben az Akarat minden tetteivel megteremtett azt, mi sokkal misztikusabb és élvezettel telibb, mint gondolnád, amit pedig az emberek életnek hívnak csupán árnyéka az igazi Életnek, a születésedből kifolyólag téged megillető Életnek, a Thelema Törvénye Ajándékának.

### III AZ ÉLETRŐL

ÖSSZEHÚZÓDÁS ÉS ELERNYEDÉS: ezek minden megalkotott dolog összetevői. Így pedig az ember életének is. A görbéje pedig a megtermékenyített petesejt lappangásából indul, mondod te, eléri csúcspontját, majd a halál nemlétjébe hanyatlik? Ha jól megfontoljuk, akkor ez nem teljesen igaz. Az ember élete nem más, mint egy kanyargó, kígyó alakú (matematikai) görbének egy szegmense, mely görbe a végtelen felé tart áthaladva zéruspontjain (melyek az egyenlet együtthatói), azonban feljegyzi a görbe változásait plusztól a mínuszig és mínusztól a plusszig. Ezen okból, sok más okkal egyetemben, a régi idők bölcsei a kígyót választották az Élet Hieroglifájának.

Az Élet így elpusztíthatatlan, mint minden más. Minden pusztulás és teremtés a változások a Szerelem természetében, mint ahogy közvetlenül az előző fejezetben kifejtettem. Ahogy a vér a csukló egyetlen lüktető dobbanásában nem ugyan az a vér, mint a következő dobbanáskor, úgy a személyiség is részben elpusztul amikor egy élet véget ér; sőt! minden egyes gondolatot követően!

Mi teszi akkor az embert, ha meghal és újjászületik egy fattyúként minden egyes lélegzetvételnél? Ez: a memóriája adta folytonosság tudata, az Önvalójának koncepciója, mint akinek a léte messziről sincs veszélyeztetve ezen változások által, hanem igazából megerősítve általuk. Engedjük hát az Aspiránst a szent Bölcsességhez, többé ne úgy ismerve el az Önvalóját mint a Kígyó testének egy szakaszát, hanem mint az egészet. Terjessze ki a tudatát és tekintse a születést és a halált hétköznapi eseménynek, mint a szív összehúzódását és elernyedését, melyek szükségesek annak működéséhez.

Hogy az elmét az Élet effajta megértésére fixálhassuk, kétfajta eljárást részesítünk előnyben, mint bevezetést a nagyobb realizációkhoz, hogy azokat a megfelelő sorrendben tudjuk tárgyalni, tapasztalatokat melyek túlhaladják a Szabadságnak és Szerelemnek azon vívmányait melyekről ezidáig írtam, és ez az Életé, melyet most ebbe a kis könyvembe dedikálok, neked készítve, hogy így eljuthass a Nagy Beteljesüléshez.

Az első mód, az úgynevezett Mágikus Memória megszerzése, és ennek eszközei tisztán és pontosan ki vannak fejtve egyes Szent Könyveinkben. De csaknem minden ember túlságosan nehéznek fogja találni ezt a gyakorlatot. Kövesse hát az aspiráns a saját Akaratának impulzusát a döntésben, hogy ezt a módszert válassza-e vagy sem.

A második módszer egyszerű, kellemes, nem fárasztó, és végül annyira biztos, mint a másik. De mint az előbbi módszernél a fő hibaforrás az Elcsüggedés, úgy az utóbbinál pedig óvakodjunk a Hamis Utaktól. Valójában azt mondhatnám, hogy minden Munka két veszélyt rejt magában, a Bukás gátját és a Siker csapdáját.

Ez a második módszer, szétválasztani azon létezőket, amik felépítik az életedet. Elsősorban, mert ez a legkönnyebb, el kell különíteni azt a Formát, amit Fényttestnek neveznek (és még sok másik néven illetik) és abba az állapotba helyezni magad, hogy ebben a Formában utazni tudj, hogy szisztematikusan felfedezd azon világokat, amik olyanok más anyagi dolgoknak, mint a te Fényttested a saját anyagi formádnak.

Meg fog történni ezen utazások során, hogy sok olyan Kapuhoz érsz, melyeken nem leszel képes áthaladni. Ez azért van, mert a Fényttested önmagában nem elég erős, nem elég finom vagy nem elég tiszta: tehát meg kell tanulnod elkülöníteni azon Test elemeit egy eljárással, hasonló az elsőhöz, ahol a tudatod magasabban marad, és elhagyja az alsót. Ebben a gyakorlatban folytatod, Akaratodat úgy hajlítva, mint egy hatalmas Íjat akképpen, hogy a tudatod nyílve szejjét keresztül irányítod az egyre magasabb és szentebb mennyeken. Ezen az úton a folytonosság alapvető fontosságú: a szokás maga fog meggyőzni arról hogy nem Önvalód része az, amelyik megszületik és meghal, egy olyan kis időszakon belül, mint a Neptunusz egyetlen ciklusa a Zodiákusban; hogy az Élet aminek résztvevőjévé váltál - noha alárendeltje az akció és reakció Törvényének, apálnak és dagálnak, összehúzódásnak és

elernyedésnek - mégis közömbös az élet azon szomorúságaira, melyet eddig a Léttel való egyetlen kapocsnak tartottál.

És itt kell rászánod az Önmagad, hogy megtedd a legnagyobb erőfeszítéseket: mert nagyon virágosak eme Éden mezői és nagyon édesek az orchideáinak gyümölcsei, ezért pedig nagyon fogod szeretni a köztük való időtöltést, hogy örvendezz a henyélésben és enyelgésben. Ezért eréllyel írok most neked, hogy ne akadályozd ezekkel az igaz fejlődésedet, mert mindezen örömök a dualitásra támaszkodnak, így pedig az igaz nevük az Illúzió Szomorúsága, mint az ember normál élete, amivel kapcsolatban meghoztad a döntést, hogy felülmúlod.

Legyen Akaratod szerint, de tanuld meg, csak azok boldogok, akik az elérhetetlent vágyták (ez is írva van). Ezért pedig az a legjobb, minden esetben, ha az az Akaratod, hogy megtaláld a legfőbb élvezetet a Szerелеmben, ami megvan a Hódításban, a Halálban és a Megadásban, mint ahogy már írtam nektek. Így hát örvevendezni fogsz az előbb említett gyönyörökben, de csak, mint játékok, keményen és lelkesen megtartva bátorságod acélosan, hogy minél mélyebb és szentebb eksztázisokon hatolj át, az Akarat feltartóztatása nélkül.

Továbbá, szeretném ha tudnád hogy ebben a gyakorlatban benne van egy különleges dicsőség, olthatatlan lelkesedéssel folytatva olyan állapotokba jutsz egy kis szerencsével, mint a Munkáéban mely a Tiszta Fény természetével rendelkezik, amiről majd a következő fejezetben fogok írni neked. Lesznek ott olyan Kapuk, amik nem léteznek majd azok számára, akiknek tudatossága még a dualitásban él, ez pedig az „ÉN” és a „Nem-ÉN” ellenéte. Talán átlépsz majd ezeken is: és azon Kapukat támadva, a mennyei vágy tüzes ostromában, a tüzed szenvedélyesen fog lángolni a durva Éned ellen, mert az isteni a jelenlegi képzelődésed mögött van, pusztítsd el misztikus halállal, hogy a kapun való átkelés hatására feloldódj az Egység formálatlan Fényében.

Utána pedig, ezen létállapotokból visszatérve, a visszatérésben is megvan az Élvezet egy Misztériuma, elválasztatsz majd a Hold Sötétjének Tejétől és részesévé válsz a Bor Szentségének, ami a Nap Vére. Először talán sokk és konfliktus ér, hogy a régi gondolatok kitaranak a szokásuk erejével. Neked kell megteremtened Fényben Lakó életed, azzal, hogy megfelelően ismétled a helyes szokást ebben a tudatállapotban. És ez könnyű, ha erős akaratú vagy, mert az igazi Élet sokkal élénkebb és kvintesszenciálisabb a hamishoz képest, (amit én csúnyán úgy saccolok) hogy az előbbi egy óra alatt tudja ugyan azt a benyomást nyújtani, mint az utóbbi egy év alatt. Egyetlen tapasztalat mely nem több mint pár másodperc a földi idő szerint, elégséges, hogy elpusztítja a hiú földi életünkbe vetett hitünket. Ez viszont nagyon is elhasználdik, ha a tudatállapotunk, a sokk vagy a félelem miatt, képtelen ezt megragadni és az Akarat nem küzd azért folyamatosan, hogy megismételhesse ezt a gyönyört, ami sokkal gyönyörűbb és szörnyűbb, mint a halál, amit ez megnyer magának az erénnyel és a Szerelemmel.

Egyébként még vannak módszerek, amikkel el lehet érni az Élet igaz megértését. És az elkövetkező kettőnek is sok haszna van, hogy feltörd a halandó hibáid jegét a léted víziójába burkolózva. Az első a „Szerelem és a Halál” Azonosságának folyamatos szemlélése, és a test pusztulásának megértése, mint a Szerelem Cselekedete az Univerzum Testén, mint ahogy erről sokat írtak a Szent Könyveinkben. Ez olyan, mint fiú és lány ikertestvérek, a halandó Szerelem gyakorlata nem más, mint szent szimbóluma a Nagy Halálnak: ahogy írva van „öld meg Magad” és „halj meg naponta”.

A másik ilyen alacsonyabb gyakorlat pedig a gondolatok mentális megértése és analízise, nagyrészt úgy, ahogy már tanítottam, de kifejezetten hangsúlyosan olyan dolgokat választva melyek természetesen ellenszenvesek, különösen a halál és mellékes jelenségei. Ezért a Buddha azt ajánlotta tanítványainak, hogy a 10 tisztátalanságon meditáljanak, a rothasztó halál tíz állapotán, így az Aspiráns, megfelelteti magát saját tetemével mindezekben az elképzelt formákban. Lehet hogy feltör majd belőle a természetes rettegés, iszonyat, félelem és undor, amiket ez eddig is táplált feljűk. Tudd, hogy minden gondolat hamissá, fantáziaként és illúzióként nyilvánul meg, ha ezek koncentrációval kitartó vizsgálatnak vannak alávetve. Ezeket részlegesen könnyű elérni, mint testi benyomásokot, mert minden anyagi dolog, főleg azok, amiknek először tudatában vagyunk, nevezetesen, a testünk a legdurvább és természetellenesebb az összes hamisság között. Mert mindannyiunkban bennünk van, legalább szunnyadó módon, a Tiszta Fény, melyben semmi hiba nem rejlik. Legelőször arra tanítja az ösztöneinket, hogy taszítsák el azokat a Fátlyakat, amik a legközelebb tekerednek körűk. Ezért pedig a meditációban is az a leghasznosabb, hogy a koncentrációval a Szerelem Akarását a szent idegi központunkra irányítjuk: mert ezek, mint minden dolog csak megfelelő képei vagy igaz visszaverődései a tisztább szférákban lévő hasonmásaiknak. Ezért pedig a durva természetűk el lesz oszlatva a Meditáció megsemmisítő savában. A tisztább lelkűk megjelenik (mondhatni) meztelenű, és megjelenítik az erejűket és dicsfényűket az aspiráns tudatában.

Igen, valóban, engedd, hogy a benned lévő Szerelem Akarása mohón lángholjon az igaz Élet megteremtése felé az idő parttalan Tengerének hullámain túl is! Ne éljétek kicsinyes életeteket az időtől való félelemben! A Hold, a Nap és Csillagok, amivel az időt méritek is csak annak az Életnek a szolgálái, ami bennetek lűktet, élvezetes dobverések, amint diadalmasan masírozol keresztül az Idők Útjain. Amikor minden születés és halál pusztán az örökösen élő Útként lesz felismerve, mit fognak majd jelenteni az alávaló életetek balga incidensei? Nem csupán maréknyi homokot, amit elfűjt a sivatagi szél vagy kavicsokat, amiken a szárnyas lábaitokat megvetitek vagy gyepes völgyeket melyen letaposátok a hajlékony pázsitot és mocsarat a lírai táncotokban? Annak, aki az Életben él, semmi sem számít: övé a végtelen mozgás, energia, a mindig bevált Változás öröme: fáradhatatlan, aeónból-aeónba átkelve, csilagból csillagba átlépkedő, kinek az Univerzum a játszótere és annak végtelen számú sportjai, legyenek azok régiek vagy újak. Mindazon gondolatok, amik szomorúságot és félelmet szűlnek ismertek az igazságukban, és ezért a gyönyör magjaivá válnak: hiszen bizonyos vagy benne, hogy nem halhatsz meg; az, hogy habár változol, a változás része a saját természetenednek: a Nagy Ellenség a Nagy Szövetségessé válik.

És most, ebben a tökéletességben gyökerezve, a lényed maga lett az Élet Fája, van egy támaszpontod az emelőkarodhoz: kész vagy megérteni, hogy az Egység ezen pulzálása a Kettősség maga, és ezért a legmagasabb és legszentebb értelemben továbbra is Szomorúság és Illúzió; ami meg lett értve, újra vágyódik, a Törvény Negyedik Ajándékára, az Út Végére, a Fényre.

#### IV A FÉNYRŐL

IMÁDKOZOM HOZZÁD, légy velem türelmes azzal kapcsolatban, amit a Fényről fogok neked írni: hiszen van benne egy, a szóhasználattal kapcsolatos folytonosan növekvő nehézség. Mi több, elragadtattam magam, és a téma finomsága túl is terhelt, úgyhogy az egyszerű beszéd lírikussá válhat, mikor békésen fáradozom a tanítás kifejtésével. Legjobb reményeim szerint az intuíciód erénye által meg fogod érteni, mint amikor két szerető olyan nyelven értekezik értelmetlen szavaikban, amik mások számára buta enyelgésnek hatnak, vagy mint az a fajta mámor, amit az Éter kínál, amikor a résztvevők végtelen bölcsességre és értelemre tesznek szert, amikor a kedély felizzik bennük és ez hat minden szavukra és gesztusukra, az értelem beavatottjává válnak a szer finomsága által. Én tehát Lángra lobbantom magam ezen Fény szerelmével és megrészegeдем az Éteri Fénynek a borától, nem oly sokat kommunikálva az értelemmel és intelligenciáddal, de helyette azzal az elvvel, ami el van rejtve benned és készen áll arra, hogy részt vegyen a társalgásunkban.

Mint ahogy a férfi és nő a lelkük indukciója miatt megőrül a szerelemben, anélkül hogy egymás közt szót váltalának. És megértésed az Igazságom érzékelésére való érettségedtől fog függeni. Továbbá, ha a Fény benned kész arra, hogy előretörjön, akkor a Fény fogja magyarázni ezen sötét szavakat, a Fény nyelvén, mint egy élettelen húr, melyet helyesen hangoltak, a saját tónusán szólal meg, egy másik akkordon. Ne csak a szemeddel és agyaddal olvasd ezért, hanem az Élet azon ritmusával is, amit már elértél a Szerelem Akarása által, táncra serkentve ezen szavak ütemétől, melyek a Szerelem Akarása pálcájának mozdulatai, hogy így felszítssa az Életed a Fényre.

Ebben a lelkiállapotban félbeszakítottam ezen kis könyv megírását, és két napon és éjen át, fáradhatatlanul, megfontolásokat tettem, szenvedélyesen küzdve szellememmel, nehogy sietségből vagy figyelmetlenség miatt elbukjam feléd.

A Szerelem Akarásának gyakorlata magában foglalja a mozgást és a változást, de az Életben van egy olyasfajta Egység, ami csak szakaszonként, lüktetve változik, mint a zene. Ezen Élet elérésében már tapasztaltad, hogy abban a Kvintesszencia a Tiszta Fény, formátlan eksztázis, megkötés és jel nélküli. Ebben a Fényben csak a semmi létezik, mert homogén: és ezért az ember Csendnek, Sötétségnek, és semminek nevezte. De ebben, mint minden más törekvésben hogy nevén nevezzük, megtalálható minden hamisság és félreértés gyökere,

mivel minden szó némi dualitást foglal magában. Ezért habár Fénynek nevezem, nem Fény és nem is a Fény hiánya. Sokan, ügyeltek arra hogy ellentmondás által írják körül, mivel minden beszéd transzcendens tagadása által ki lehet fejezni némely természetét. Úgyszintén szimbólumok és képek segítségével is megpróbálták már ezt kifejtetni, de mind hiába. Akik viszont megértették ezt a Fényt, azok beleérzéssel értették meg; így te, aki ezt a kis könyvet olvasod, veled is így legyen. Habár tudd, hogy ezen témában a legjobb instrukció, és azon szó ami a legjobban illik Hórusz Eónjához, a Törvény Könyvében van leírva. Mégis ezenfelül, az Ararita nevű könyv igazán alkalmas a Fény Munkájához, miképpen a Trigrammaton az Akarat Munkájához, a Cordis Cinti Serpente a Szerelem útjához, és a Liberi az Életéhez. Mindezen könyvek a Négy Ajándékot érintik, a végén látni fogod hogy ezek mindegyike elválaszthatatlan egymástól.

Most a 93-as számról, a Thelema számáról óhajtok neked írni. Mert ez a szám nem csak az Agaphé értelmezéséről szól, de azon Szóról is, ami ismeretlen marad számodra, hacsak nem vagy az A.'A.'. Szent Rendjének Neofitája. Azon szó pedig a Csendből kiemelkedő Beszédet fejezi ki, és az ahhoz való visszatérést a Végén. Tehát ez a 93-as szám háromszor 31, ami héberül LA, amiről azt mondhatjuk, hogy Semmi (NOT) és így tagadja a Tér három dimenziójú kiterjedését. Arra kérlek, hogy meditálj közvetlenül a NU szón, ami 56, amiről azt mondták hogy oszd, add össze, szorozd és értsd. Osztással 0.12, mintha az lenne írva, hogy Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! a Pár (Dyad) előtt. Ha összeadjuk Tizenegy, az Igaz Mágia száma, ha összeszorozzuk, akkor Háromszáz, a Szent Lélek vagy a Tűz száma, a Shin nevű betű, amiben minden teljesen felemésztetik. Ezekkel a megfontolásokkal, továbbá a 666-os és a 418-as számok misztériumainak teljes megértésével, hatalmas mértékben fel leszel fegyverkezve tovaszállásod hosszú Útján. De a számokat a saját skálájukban is meg kell szemlélned. Erre a tiszta matematikánál nincs jobb megoldás, hiszen ebben minden durva gondolat finommá válik és elrendeződik, hogy készen álljon a Nagy Mű beteljesítésére.

Arról már írtam neked, hogy miképpen emelkedik fel a Fény a Szerelem Akarásából, az Élet titkos részeként. És először, a gyerek Szereti az elért Életet, ami még mindig személyes számára: később ez átvált személytelenné és univerzálissá. Ekkor elérkezik az Akarat, mondhatnám, hogy a mágneses pólusánál, ahol az erővonalak minden irányba mutatnak, de nem mutatnak semmilyen irányba: és a Szerelem ekkor már nem munka, hanem állapot. Ezek a kvalitások az Univerzális Élet és a Szerelem részeivé válnak, amely az Akarat élvezeteivel halad előre, végtelenül. Ezen dolgok tehát tökéletességükben elvesztették a nevüket és a természetüket. Ezek az Élet szubsztanciái, az Élet Anyja és Apja; és az ő tevékenységük és hatásuk nélkül az élet fokozatosan befejezné pulzálását. De midőn az Univerzumnak végtelen az energiája, mi más lehetséges, minthogy visszatérjen az önnön első Szándékához, feloldja önmagát apránként a Fényben, ami az ő legtitkosabb és legfinomabb természete?

Az Univerzum Igazából Nulla, egy olyan egyenlet, aminek az összege Nulla. Ez a bizonyíték, mert ellenkező esetben kiegyensúlyozatlan lenne és valami következne a Semmiből, ami

képtelenség. Ez a Fény vagy Semmi ezért a Teljesség Eredője tiszta Tökéletességben; és minden más állapot, pozitív vagy negatív, tökéletlen, hiszen mellőzi az ellentétét.

Szeretném, ha megfontolnád az egyenlőséget vagy azonosságot a Minden Dolog és a Semmi egyenletében, mert ez a legteljesebb, és így nem fogsz abban maradni, amit a másokban megcselekedtél. Így könnyedén meg fogod érteni ezt a legnagyobb Misztériumot azon tapasztalatok fényében, amiket addigra már élvezhettél, melyben a mozgás és pihenés, változás és stabilitás, és sok más finom ellentét azonossággá lett megváltva, a szent meditációd erejével.

Ezért pedig a Törvény legnagyobb ajándéka a három Alacsonyabb Rendű Ajándék gyakorlásából következik. Ezért pedig meg kell szenvedned ebben a Munkában azt, hogy képes legyél átjutni az egyenlet egyik oldaláról a másikra akaratod szerint: nem, értsd meg az egésztest egyszer és mindörökre. Így pedig a tér-idő megkötésekkel rendelkező lelked szabadon mozoghat a saját keringési pályáján, felfedve a Törvényt azok számára, akik béklyóiktól még nem szabadultak, hiszen ez a részleges feladata.

Most, itt a Gonosz Eredetének Misztériuma. Először is, Gonosznak azt hívjuk, ami a saját akaratunkkal ellentétben áll: ezért pedig ez egy relatív és nem abszolút fogalom. Mert minden, ami a legnagyobb rossz valakinek, az a legnagyobb jó valaki másnak, csakúgy mint ahogyan a fa keménysége kifárasztja a favágót, ellenben biztonságot ad annak kinek ebből a fából van építve hajója, mikor a tengerre merészkedik. Ezt az igazságot könnyű megérteni, mivel felületes és érthető a közönséges elme számára.

Minden gonosz ezért viszonylagos, vagy látszólagos, illuzórikus: de, visszatérve a filozófiához, ismételten mondom, hogy ennek gyökere mindig a dualításban van. Ezért pedig a menekvés ettől a látszólagos gonosztól az Egységre való törekvés, amit úgy érthetsz el, ahogy már mutattam neked. De most megemlítem azt amit a Törvény Könyvében írtak, erre vonatkozóan.

Mivel az első lépés az Akarat, a Gonosz definíciója a következő: „minden, ami meggátolja az Akarat végrehajtását.” Írva van ezért: „A Bűn Szava korlátozás.” Itt azt is észre kell venni, hogy A Harmincadik Aethyr Könyvében (418-as könyv) a Gonosz Choronzonként jelenik meg, kinek száma 333, melynek jelentése görögül Impotencia és Semmittevés: Choronzon természete Szétszórtság és Összefüggéstelenség.

Ezután, a Szerelem Útjánál a Gonosz úgy jelenik meg, mint „minden, ami meggátolja bármely két dolog Egyesülését.” A Törvény könyve azt írja Nuit hangjának jelképeként keresztül: „vegyétek ki bőséges részeteket a szerelemből ahogy akarjátok, amikor, ahol, és akivel akarjátok! De mindig énhozzám.” A Szerelem minden tettének az „akarat alatt” kell

megtörténnie, összhangban az Igaz Akarattal, mely nem részleges és múlandó dolgokon nyugszik, de rendületlenül halad a Vég felé. Így ezenfelül, A Harmincadik Aethyr Könyvében, a Fekete Testvérek azok, kik bebörtönzik önmagukat, nem akarva önmagukat elpusztítani a Szerelem által.

Harmadszor, az Élet útjánál a Gonosz finomabb formaként jelenik meg: „minden, ami nem személytelen vagy univerzális” Itt a Törvény Könyve, Hadit hangján keresztül tájékoztat: „A gömbben mindenhol a középpont vagyok” és „Én vagyok az Élet, és az Élet adója” {...} „A Jöjj hozzám ostoba szó: mert én vagyok az, aki megy.” „Mert én tökéletes vagyok, mint Nemlét” Ez az Élet minden helyen és időben egyszerre létezik, tehát ebben az Életben ezek a korlátozások nem léteznek. Ezt magad is látni fogod, hogy a Szerelem minden cselekedetében a tér és az idő eltűnik az Élet teremtésének erényével és a személyiség is vele együtt. Harmadjára pedig, sokkal finomabban fogalmazva: „A Bűn szava Korlátozás.”

Végül, a Fény Útjánál ugyan ez a versike a kulcs a Gonosz koncepciójához. De itt a Korlátozás nem más, mint elbukni a Nagy Egyenlet megoldásában, és később, előnyben részesíteni az Univerzum egy kifejezését vagy fázisát egy másikkal szemben. Nút emiatt figyelmeztet is minket a Törvény Könyvében: „Semmi” {...} „és kettő. Mert megosztott vagyok a szerelem kedvéért, az egyesülés esélyéért.”, és ezért, „Ha ez nem folyik rendben, ha összekeveritek a tér-jeleket, mondván: Ők egyek; vagy mondván: Ők sokaság {...}” számíthatok szörnyű ítéletére!” {...}

Most pedig Thoth pártfogásával, kis könyvem végére értem: fegyverkezz fel a négy Fegyverrel ennek megfelelően: a Pálcával a Szabadságért, a Kehellyel a Szerelemért, a Karddal az Életért, a Koronggal a Fényért: és ezekkel végezd el a Magas Mágia Művészetének minden csodáját, az Új Eón Törvénye alatt, minek Szava: Thelema.